

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bluroul de distribuire: **Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25**

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Focul Rusaliilor

luminează. Și lumina intru întuneric luminează, însă întunericul nu o a cuprins. Lumină adevărată, care luminează pe tot omul ce vine în lume. (I.O. 1.) Lumina Rusaliilor lucrează în fiecare suflet. La început-poate-e lumină slabă de luminare, care abia mocnește, apoi foc de păstor pe vârfuri înalte de munți, care imprăștie monstri întunericului; pe urmă apoi devine cași lumina pătrunzătoare a reflectoarelor electrice, care luminează cu strălucirea s'a drumul îndepărtat. Lumina lumii! Fără de ea întuneric îngrozitor acopere totul și nu te poți orienta.

De șase mii de ani pørcege soarele calea s'a. Răsare și apune; între răsărit și apus căldura și lumina lui devin indispensabile pentru orice creatură. Ne-am obișnuit cu lumina lui și pentru aceasta răsăritul lui ni se pare ca ceva natural. Dar să presupunem, că într'o zi nu ar răsări... Nu ar fi auroră violetă, nici apus argintiu... Florile de Mai inzădar și-ar

deschide potirele lor, razele strălucitoare nu s'ar mai juca copilărește pe petalele multicolore. Nu numai florile și plantele ar lăncezi, dar s'ar opri și munca omului, jale și întuneric ar umple toate colțurile universului.

Mare nenorocire ar fi pentru natură lipsa luminii solare; lipsa luminii Rusaliilor e și mai mare neferiricire pentru lumea supranaturală.

Omul are nevoie de lumina grației, ca să poată ajunge la cunoașterea adevărului. Și Dumnezeu ne dă lumina aceasta. „Dragostea, care mi-ai dat-o, am dat-o lor”. Câtă lumină poate fi aceasta? Cine o poate cuprinde în suflet și inimă, dacă ea este iubirea, pe care Tatăl o a dat lui Isus?

Copios curge în sufletul nostru lumina cerească a grației. Fiecare atâta câștigă din lumina focului Rusaliilor, cât poate să cuprindă. Abundența grației depinde totdeauna dela capacitatea omului. Dela învățăturile dulci și frumoase date de mamă, când dragostea ei a stat de veghie deasupra leagănului nostru și când bunătatea ei ne-a strins la sânu-i cald și

meale; apoi lumina ce eradiază din micul catehism, toate predicile, ce le-am ascultat în casa Domnului: toate, toate au fost lucrarea focului de Rusalii.

Focul Rusaliilor încălzește. Dragostea nesfârșită a lui Dumnezeu caută pre omul fraged. Și-l caută cu foc, cu patima puternică, dumnezeiască a focului Rusaliilor. Privește, câtă căldură eradiază din inima mi-loasă a lui Isus. Privește ieslea din Viflaim până la Calvar; câtă iubire și câtă suferință cuprinde?

Focul Rusaliilor încălzește, ca să aprindă inimile lăncede și reci. Neincetat și puternic lucrează, pentru că Dumnezeu știe, că omul are nevoie de el. Nu-i mirare că de multe ori plânge și pătimește pentru el. Sinodul tridentin ne spune: anatmă să fie acela, cine crede, cugetă sau zice, că fără ajutorul Spiritului Sfânt cineva se poate îndrepta sau poate să facă fapte bune.

Cum încălzește focul Rusaliilor? Sf. Ciprian strigă în extras: O, imensurabilă înțelepciune și bunătate a lui Dumnezeu, care faci din pescari neîn-vățați doctori, din vameși apos-

toți și din simpli păstori împărați!

Foc de Rusalii, tu încălzești inima Magdalenei, care e supranumită în oraș: păcătoasa și tu faci ca în inima seraficului Francisc se șerpuiască limbile de foc ale Serafimilor; pe sf. Margareta de Cortona de pe calea perditelor o îndulcești la Tine, iar stei Magdalene de Pazz atâta căldură îi dai încât nu poate suporta ferbințala ei.

Cum încălzește focul Rusaliilor? Privește lucrarea tainică și ascunsă a spovedaniei, privește scândurile udate cu lacrimi ale scaunelor de mărturisire, privește veșnica lumină a candeliei din fața altarelor din biserici, ea este documentul iubirii dumnezeiești, care pururea ne așteaptă; privește inima lui Isus incununată cu spini, străpunsă cu suliță, care aruncă din sine razele de foc ale iubirii... și vei ști.

Lăsați pruncii să vină la mine!

În duminica trecută s'a petrecut la biserica noastră un eveniment mare, de importanță coplesitoare și neasemănat emoționantă: împărtășirea primă a copiilor. Nouăzeci de suflete de copii au gustat „Pâinea vieții”, nouăzeci de suflete fragede au strălucit în curăție unindu-se cu cel mai Curat.

Aceste suflete curate, predate în grija părinților de mâini preoțești acum rămân definitiv în

grija lor. Dela ei depinde mai departe soarta acestor suflete. Am văzut ochii părinților umezindu-se și mâinile lor împreunându-se pentru rugăciune în momentul când copilul lor s'a împărtășit cu Pâinea cea dumnezeiască. În momentul acela din inimile părinților un jurământ fără graiu, sfânt s'au înălțat la cer: *Doamne, aceasta curăție strălucitoare vom păstra și vom păzi în sufletele copiilor noștri: Acest jurământ trebuie ținut.*

De acum înainte părinții nu trebuie să cunoască alt scop în educația lor decât păstrarea acestei curăție și alt ideal decât modelarea figurei nespuse de blânde și mărețe a lui Isus în sufletele gingașe, care s'au unit cu El.

Părinții să înțeleagă că Isus Hristos, care a spus: „Lăsați pruncii să vină la mine” și azi îi chiamă. Să-i îndemne deci la cuminecări cât mai frecvente. Să accentueze totdeauna importanța cuminecărilor bune.

Copiii trebuie de acum să fie tratați cu deosebită grijă știind că ei sunt capabili să fie locașul lui Dumnezeu. Sufletul fiecărui copil e dela prima cuminecare o biserică, părinții sunt de vină dacă biserica aceasta este necinstită. Exemplul bun și rugăciunea vor asigura sfințenia bisericii aceste, deci părinți, dați cât mai multe exemple bune copiilor voștri și rugați-vă cu ei.

Cuminecarea este mijlocul și scopul desăvârșeniei sufletești. Dacă părinții vor lua Trupul și Sângele împreună cu copiii lor, și le vor lua cât se poate

mai vrednic, în casele lor va domni o atmosferă curată, plină cu sfințenie și pace, care va urma norma cea nouă: Făptuește în așa mod, ca să te poți împărtăși. I. B.

Săptămâna trecută având 2 sărbători naționale, nu am apărut.

Exerciții spirituale. În zilele de 26—29 Iunie congregația Mariană a doamnelor din Sighet va ține exerciții spirituale. Ele vor fi conduse de pâr. Ioan Cârleanu din Oradea.

Vom fi bucuroși ca să vedem între participante nu numai congreganistele, ci toate doamnele din Sighet și din provincie. Mai ales doamnele preotese, care mare nevoie au de întărire sufletească, pentru de a putea satisface rolului greu, ce îl au în calitate de prima femeie a statului.

Doamnele și domnișoarele vor participa la meditații și depinderile sufletești de acasă, ne având posibilitatea de a le interna în vre un loc.

† Dr. Gheorghe Rednic. Este cunoscut, tragicul sfârșit al tinărului avocat din București, iminosul președinte al Astrului de acolo, care cu ocazia unei excursiuni în munții Bucegi a fost îngropat de un bloc de zăpsdă. După câteva luni de cercetări zădarnice, odată cu topirea zăpezii cadavrul lui în putrefacție a fost găsit de o patrulă de jandarmi. Trupul neînsuflețit a fost transportat la Giuleștii Maramureșului, locul său natal și așezat la odihna veșnică în cimitirul de lângă biserică.

Odihnească în pace!

Ziua Eroilor la Sighet.

Șirele ce urmează nu sunt lamentația celui slab nici nu sunt scrise cu scopul, ca să ne milogim în fața celor mari, cerșind îndreptare,... aceste sunt numai constatările noastre făcute cu scopul, de a ne justifica purtarea din viitor. Căci pentru noi e indiferent dacă ne vom ruga pentru eroii neamului cu asistența autorităților și cu muzica militară s'au fără... Noi ne vom ruga cu toată inima pentru dânșii, între orice împrejurări.

Sunt însă unele considerente, cu urmări grave, peste care nu putem trece fără vorbă, căci dacă am face așa, am părea nu îngăduitori, nici mai cuminte ci... lași.

E vorbă, că protopopul ortodox din Sighet, —și să ne înțelegem, nu Biserica ortodoxă, care credem, că e mult mai serioasă, decât să aprobe chitibușeriile personale ale unui protopop, care vede în ambițiile sale personale întereșele Bisericii ortodoxe, a declarat, că nu permite, ca—chiar după el, pe al doilea plan— să facem și noi o rugăciune în piață pentru morții noștri eroi ai

neamului. S'a pregătit un program, care cu drept cuvânt ar putea fi încadrat în chenar negru, căci este dovada evidentă, că autoritățile sunt inexistente, atunci, când protopopul ortodox își declară voința sa. Autoritățile desaproband peste tot atitudinea protopopului din chestie, au făcut totuș așa, cum dânșul a voit. Și sub acest aspect, trebuie să constatăm slăbiciunea lor.

Involuntar ne aducem aminte, de poezia de copii: douăzeci pitici voinici, se luptară cu'n arici. Au plecat și ele, cu grozava hotărîre: că vom curma în sfârșit tristul spectacol, de a vedea român de român despărțit, de a vedea convoiul majorității locale trecând pe străzi lăturalnice iar procesiunea „oficială” ortodoxă cu o mână de oameni trecând cu mare alai, încadrat cu companii de onoare, dar înconjurat cu ortodocșii evrei perciunași, cătră acel cimitir, care al nostru este, nu donație de stat ci cumpărat cu bani sărutați, dați de creștinii uniți. Cu aceasta hotărîre au plecat cei chemați—piticii — dar văzând ariciul,

fatal au făcut, ce au făcut și cei din poezie,—au căzut în nas în fața ariciului — protopop ortodox. Și ne pomenim cu programul vrednic de chenar negru, care începe așa: la orele 10 recuiem în piață, săvârșit de biserica ortodoxă, la care vor participa și bisericile: rom. cat., ruteană, reformată și evreiască. Că existăm și noi, despre aceasta nu vorbește programul. Și din nou minoritarii au constatat: unde nu se înțeleg stăpânii, e bine... căci inter duos litigantes tertius gaudet. Și ei s'au bucurat.

Noi am avut însă mângăierea, de a vedea miile de credincioși înșiruți în jurul preoților proprii. Cu aceasta dată nici chiar toba cea mare a fanfarei nu i-a putut deslipi de noi.

Trebuie să relevăm însă încă un fapt, care de altcum este și o călcare gravă a dispozițiilor privitoare la libertatea conștiinței. Neatîns dureros faptul că elevii români-uniți dela două școli secundare au fost comandați să i-a parte la serviciul divin săvârșit de clerul ortodox. Rugăm pe cei chemați, ca să studieze ordinul Ministerului Educației Naționale nr. 12.844—937 din 11—II—1937 care

sună așa: „Avem onoare a Vă face cunoscut, că Ministerul a aprobat, cu ocazia sărbătorilor naționale, ca elevii de școală să participe la serviciile religioase la biserica respectivă“. Altcum dl. protopop ortodox, care cu ocazia serbărilor naționale concentrează în jurul său pe toți ortodocșii din protopopiat și pe toți aceia pe cari îi silește prin abuz ca să participe: Premilitari, școală primară din Valea Hotarului etc. recuirând și elevii gr. cat. ai școalelor secundare din Sighet, seamănă mult cu corbul, care se vrea împodobi cu penele păunului.

Ne bucură faptul, că azi și opinia ortodocșilor înțelegători este pe lângă noi. Și am înțeles, că s'au făcut pașii de lipsă din inițiativă ortodoxă, de a se curma odată țiganiada provocată de protopopul ortodox din Sighet.

* * *

In darea de seamă asupra vizitei Excelenței Sale Andreiu Cassulo nunțiu apostolic, am trecut cu vederea, că la Sarasău Exc. Sa Nunțul a fost primit în ușa curții bisericii de Sf. Sa. Vasilescu preot ortodox, în limba italiană. Cuvintele rostite de păr.

Vasilescu au impresionat mult atât pe Nunțiu cât și asistența, Ne bucură faptul, că în sfârșit s'a găsit un loc, unde reprezentanții ortodoxiei au înțeles, că numai mâna în mâna cu noi pot lucra pentru binele neamului.

Orientarea tineretului.

Nu de puțină vreme se agită chestiunea unei noi orientări în viața civică și a unui nou făgaș social. Pildele, ca întotdeauna se prezintă mii. Unii militează pentru orientarea țării spre militarizarea ei temeinică, gata oricând la toate eventualitățile. Alții în același timp sunt pentru libera dezvoltare în spirit democrat, ca cetățeanul liber să-și îndrepte acțiunile după propriul imbold social, după curent. Mai mult s'au mai puțin fie-ne îngăduit și spunem și una și alta sunt tendințe importate. Nu amintesc că se caută izolarea viitorilor cetățeni în diferite curente, fără a se cerceta cât aport aduc acelea interesului unanim al țării.

În special obiectivul nouilor orientări îl constituie tineretul. Spre acești de mâine cetățeni ostenește atenția conducătorului cași a politicianului înconștuit. Spre acest acaparabil obiectiv

îmi îndrept și eu gândul astăzi, dar fără scop de-al îngrădi în vre-un ideal străin și mai puțin fără dorința de-al îmbrăca în uniforme și cocarde multicolore. Mă gândesc la tineret ca toată lumea, dar nu cu același gând. Și exceptez căci eu socot că o menire mai sublimă primează celor de ordine zilnice. Menirea lui înalt umană mă interesează. Menirea singură ideală de reformator nu al Cooperativelor sau colhozurilor ci reformatorul și apostolul spiritualității în sine și semenii săi. Nu suferă societatea pentru că nu e militarizată, nu suferă nici pentru lipsa uniformelor. Societatea de mâine va suferi pentru lipsa spiritualității de azi Ea se îndrepta deci tineretul spre respect pentru sine ca persoană morală, ca om creștin și ca viitor cetățean conducător.

Acest desiderat al vieții interne ocupa pe vechii gânditori, când pretindeau „cunoaște-te pe tine însuși“. Cu toată noblețea unui program și simbolul unei uniforme, câtă vreme nu este tinărul societății un întreg sufletește, idealul va fi veșnic compromis, iar mercenarii lui vor fi hoituri respingătoare.

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

Cuvântarea I.P.S. Mitropolitul Al. Niculescu al Blajului la serbările universitare din Cluj (13 Iunie)

SIRE,

Nu este, spune-se spectacol mai mareț în Europa noastră, decât cel oferit nouă de bătrânii Alpi, munți cu picioare solide de rocă și cap de zăpezi imaculate, munți ce ridică trepte uriașe spre sublimitatea empiriului unde spiritele cerești contemplă fericita candoare a neapropiatei lumini a Domnului. Spectacol mareț sporit în măsură nebănuită în zile senine și radioase, când soarele mândrul crai, își revarsă nestânjenit ploaia de raze pe culmile sihastre și ghefarii transparente și luminoși scânteiază culorile curcubeului, își variază și nuanțează proteiform colorile, de-țipiere graiul de admirație.

Alpi sunt, Sire, și Universitățile noastre în lumea suflelor, dacă își pricep chemarea sublimă. Ca Universitas scientiarum, acesta li-e numele complet, fiecare universitate trebuie să cuprindă toate culmile înalte ale științelor, dar având ancorate picioarele solide de rocă în câmpul experimental dacă e vorba de științe naturale, de științe practice, sau în nevoile reale ale societății, ale țărilor și popoarelor, fiind vorba de orice alte științe fie chiar teoretice.

Ce spectacol mai mareț, Sire, decât atunci când Universitățile sunt luminate pe culmile marilor lor linii de doctrină, de lu-

mina eternelor și nestrămutate-lor principii ale adevărului suprem, ale dreptului natural, ale justiției eterne, consimțând cu filosoful grec Eraclid din Efes, că „Toate legile umane se hrănesc din unica lege divină”.

Dar ce spectacol mareț este mai ales atunci când învățații Areopagului universitar recunosc că toată darea cea bună și tot darul desăvârșit coboară de sus de la Părintele luminilor care luminează pe tot omul ce vine în lume. Recunosc va să zică, că rațiunea și credința sunt surori născute din aceeași înțelepciune divină și că adevărată mărire, semn al nemuririi este să recunoști și să venerezi sângele comun ce le curge prin vine și că e inutil să încerci a frânge lanțul care leagă natura și Universul de degetul Domnului care le-a creat, ca să împrumut o frază de la Cardinalul Pacelli.

Ridicați deci peste materialismul ateu cotropitor, strălucesc atunci aievea acești munți falnici ai Universităților, în toate nuanțele culorilor fermecătoare, înălțându-se îndrăzneț spre empiriul unde rezidă Cel ce șade în lumină neapropiată, pe care-l contemplă spiritele fericite față la față.

Sire, pe cât știm noi, Universitatea ce poartă numele glorios al părintelui Majestății Voastre de veșnică pomenire, urmează

calea preconizată de noi și oferă în lumea spirituală spectacolul măreților Alpi în zilele însoțite ale anului. Nu-i putem ura decât să urmeze pe calea apucată, cale ce duce spre culmile însoțite ale gloriei.

Sire! Asistăm astăzi la alegerea Majestății Voastre ca „doctor honoris [causa” al acestei ilustre Universități.

Investirea aceasta împrumută și Majestății Voastre din lumina ce se revarsă de pe culmile însoțite ale Universității, dar îi dă în schimb și acesteia un reflex special din nimbul sau aureola regalității pe care Majestatea Voastră o purtați cu atâta demnitate și strălucire.

Fie ca universitatea, avându-L de patron și sprijinitor pe noul doctor al său care o onorează atât de mult prin înțelepciunea sa și urmarea întocmai a principiilor desfășurate mai sus, să se simtă îndemnată să-și urmeze cu și mai mult elan calea ascendentă, în Majestatea Voastră, Regele culturii românești, să aibă din această recunoștință inter vivos al Universității noastre, care știe să-și arate grațitudinea față de marii săi binefăcători, o confirmare în plus, dacă mai era nevoie, că jertfele ce le depuneți pentru ridicarea nivelului cultural al țării, la nivelul culturii țărilor civilizate, sunt apreciate la justa lor valoare din partea tuturor fiilor acestei țări.

Termin, Sire cu dorința de a Vă vedea ajungând la bătrânețe unse, în fruntea țării pe care o conduceți cu atâta înțelepciune

și cu urarea să vedeți România noastră așezată în șirurile cele dintâiu ale țărilor celor mai luminoase și mai culte ale lumii.

Spiritul puterii, al dragostei și al chibzuinții.

— Reflexii —

„Dumnezeu nu ne-a dat nouă spiritul temerii, ci al dragostei, al puterii și al chibzuinții”. II Timoteiu, 1, 7.

I. Toți creștinii și mai ales cei împăcați cu Dumnezeu, trebuie să aibă trei calități. Prima este curajul de a susținea interesele lui Hristos și de a se opune violenț acelor cari vreau să asuprească pe cei nevinovați. Trebuie să te expui morții — dacă este de lipsă — pentru mărirea lui Dumnezeu și pentru binele aproapelui. Tu creștine, care ai atâta curaj când e vorba să-ți aperi onoarea ta, cum se face că ai atât de puțin curaj când e vorba de mărirea lui Dumnezeu?

II. *Spiritul creștinesc* este un spirit de caritate (iubire). Dumnezeu nu vrea ca noi să-i servim cu o teamă de sclavi ci cu o iubire fiască. El nu vrea să fie numit Regele nostru ci Tatăl nostru; el are pentru noi o inimă plină de milă și pentru aceia vrea ca noi să recurgem la el cu deplină încredere.

Ce faci tu pentru a-i arăta lui Dumnezeu că-l iubești? Te gândești, tu creștine, mai mult la Dumnezeu? Nu vorbești decât despre el și pentru el? Nu lucrezi decât pentru mai mare mărirea lui? Iubește pe

Dumnezeu și nu te teme de nimic, dar teme-te de toate dacă nu-l iubești! *Inima care iubește să fie fără teamă, iar aceia care tremură este inima cea fără iubire. Sf. Augustin.*

III. *Prudența* (chibzuința) trebuie să îndrumeze toate acțiunile noastre; ea trebuie să ne facă să întrebuițăm mijloacele cari ne duc mai sigur la perfecțiune. Ea ne ferește de hotăriri pripite și ne face să găsim acel mijloc drept unde se întâlnește virtutea. Fă să plăci lui Dumnezeu, pentruca să ai această înțelepciune cerească! Și această înțelepciune te va face să poți gusta lucrările cerești (ale lui Dumnezeu), să poți înțelege deșertăciunea lumii și să prevezi chinurile iadului, după cum spune sf. Bernard.

* * *

Să ne oprim puțin pentru a vedea în ce măsură avem noi cele trei calități ale bunului creștin?

Măsura în care e posedăm una din ele, ne va indica cum stăm cu toate trei. În ce privește curajul, el lasă mult de

dorit! Interesele lui Hristos au fost neglijate și așa dușmanii lui și-au făcut de cap. Mai nou s'a făcut o socoteală pentru a se constata, în ce măsură — bunii creștini — au luptat lupta cea bună pentru păzirea credinței și ceiace s'a constatat de fapt, este mai mult decât îngrozitor! Unde trebuie mai mari dușmani ai lui Hristos și ai iubitei Sale Maice, decât pocăiții zilelor noastre? Și iată că în loc ca ei să slăbească, în ultimul timp și-au înmulțit adeptii în mod înspăimântător. În 1926 ei aveau în România 224 case de rugăciune, 135 misionari, 335 predicatori 9204 elevi ai școlii de Dumineca și 26.314 credincioși, iar după 10 ani, au ajuns de au 400 case rugăciune, 359 misionari, 370 predicatori, 17,800 elevi ai școlii de Dumineca și 62.203 credincioși-adepti! Din aceste cifre se vede foarte limpede cât de mult ne lipsește curajul creștin de a ne apăra Biserica contra acelor cari sapă la temelie ei și odată cu lipsa curajului, ne lipsește și spiritul creștinesc și chibzuința care să ne călăuzească faptele noastre.

Acum când Biserica creștină sărbătorește Pogorîrea Sf. Spirit asupra Apostolilor, să rugăm și noi pe Isus, să ne dea *spiritul țării, al dragostei al chibzuinții*, pentruca ajutați de el lucrând, să ne arătăm vrednici de patima, moartea și învierea Sa.

PETRU BOLOGA

(Adaptarea din franțuzește)

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Isvorul vieții.

„De insetează cineva,
să vină la mine și să bea”
(Ioan 7, 37)

Acesta a fost cuvântul Tău, Isuse — cuvânt mai Sfânt ca cerurile, căci în el se cuprinde măreția iubirii tale pentru cei mici, săraci, disprețuiți și insetați. Intregă viața Ta pe acest pământ a fost o fântână isvoritoare de apă vie pentru cei insetați, pentru cei ce se mistuie după Tine, care singur ai știut să Te dai de beaură celor insetați.

Mulți au insetat și insetează după Tine. Ai avut parte de ei dela naștere. Cei trei magi și păstorii aplecați spre ieslea Ta cu daruri, în semn de închinăciune, erau insetați de ivirea Ta de Zeu — Mântuitor. Steaua însăși era semnul insetării îndelungate a omenirii îndobitocite de păcat șiperate de așteptarea multă. Așteptarea bătrânului preot Simeon, care a dorit să vadă cu ochii, mântuirea — a fost o dovadă a setei lui după Tine — isvorul vieții. Și așa mai departe: apostolii, Zacheiu, Samariteana, Maria Magdalena — și toți cei ce se adunau în jurul Tău, sau Te așteptau la crucile drumurilor să se atingă de haina Ta mai curată ca petalele crinului, ori să caute în ochii Tăi mai limpezi ca seninul aurorei, sau să audă glasul Tău mai armonios ca freamătul pădurii, concertul păsărelor sau susurul isvoarelor — sau căutau de acoperișuri să vadă chipul Tău mai frumos ca soarele — toți

câți vr'odată au cântat numele Tău, se mistuiau de-o sete neasemuită.

Până și cei ce căutau să teucidă ca mic copil, cei ce — mai târziu — te alungau cu pietrii, cei ce disprețuiau cuvintele Tale, cei ce te-au răstignit — întreg norodul acela zăpăcit și beat de amăgiri deșarte ce Te urma spre mägura Calvarului în strigăte sălbatece — era grozav insetat de Tine — dar nu știau, sau nu voiau să știe, că tu ești apa vieții. Dela iesleata în care te-ai născut și până la ultimele clipe ale agoniei Tale, ai imbiat lumii apa și isvorului Tău dătător de viață eternă; iar după învierea și înălțarea Ta, ai trimis peste cei ce te-au urmat și te-au iubit — Spiritul Adevărului, ca să nu rămână orfani de Tine, să nu inseteze niciodată după Tine, ci să te aibă pururea în inimilor, din care ai spus că vor ieși isvoarele de apă vie, dacă vor crede întru Tine.

Bunule Isuse! Când erai pe cruce, ai strigat: „Mi-e sete”. Iți era sete de apă ca să-ți uzi buzele aprinse, înfocate și învinețite, iți era sete mai mult de un cuvânt de alinare din partea cuiva, ca să știi că e aproape de Tine, căci Te simțiai singur în mulțimea aceea de norod — asmuțați ca niște câini. N'ai primit nimic. În locul apei naturale, ai primit oțet — în locul cuvintelor de alinare, insulte.

Azi Isuse, insetăm după Tine. Cei cei știi și cei ce nu știi — căutăm cu toții să ne adăpăm din Tine. Toți suntem insetați. Până și cei ce injură numele

Tău, nu fac decât să mărturisească în mod obraznic că fără Tine, nu pot face nimica. Dacă popoarele rătăcesc dela Tine, sunt sortite să piară până când Tu nu le vei întinde potirul Tău aducător de viață. Toți câți îți pornesc războiul, de-ar vrea să știe că Tu ești „Viața” — poate nu ar căuta cu atâta sălbătăcie să distrugă opera Ta Dumnezească.

Rusia, Mexico și Spania, dacă ar auzi glasul Tău și ar bea din apa pe care Tu le-o imbi, nu ar fi nevoie să se adape cu sângele lor propriu, care nici așa nu le astâmpără setea. Iar în Germania, dacă Hitler nu ar refuza picăturile de apă pe care Tu prin reprezentantul Tău vrei să i-le împărtășești, n'ar fi nevoie să se inlocuiască cu Wotan sau cu altcineva, grăbind astfel apropierea dezastrului. Și pretutindeni și întotdeauna, dacă toți am primi apa cu care Tu vrei să ne astâmperi setea, nu ar trebui să alergăm într-o parte sau în alta căutând mântuire, care — nici așa — fără Tine nu o vom găsi nicicând și nicăiri.

Cheamă-ne, Isuse, pe toți la isvorul Tău, și ne adapă din belșug. Trimite și'n inimile noastre Spiritul Adevărului ca să rămână prurea cu noi și curățindu-ne de toată spurcăciunea — să nu căutăm altceva decât Numele Tău (singurul între care vom putea fi mântuiți) și să nu bem din alte fântâni a căror apă este aducătoare de moarte, ci numai din fântâna Ta, dătătoare de viață, nu din piatră stearpă, ci din isvorul nestică-

ciunii—ca să putem zice și noi cu apostolii Celui pe care Tu l-ai trimis: Impărate Ceresc Mângăitorule... Vino și te așează între noi... și mântuiește. Bunele sufletele noastre.

Ion Pușcașiu

Cronica săptămăanii.

În Rusia se pregătește o nouă revoluție. Revoluționarii nu se mai înțeleg. Dictatorul *Stalin* ajutat de *Voroșilov* comandantul armatelor roșii a făcut din săptămâna trecută o adevărată săptămână a sângelui. Așa se vede că *Stalin* se teme. Vede stafiile celor uciși de el și vede spectrul unei morți infricoșate, care îl așteaptă. Teroarea face, că el a ordonat uciderea a nouă generali

foști prieteni de ai lui. Într'o zi au sosit la Moscva trei trenuri încărcăți cu deținuți politici. La intrarea trenurilor în gară lumina străzilor a fost stinsă, că nimeni să vadă pe aceia, cari sunt meniși morții. Între cei acuzați mai nou pentru trădarea ideilor bolșevice este și *Litvinof*, vestitul ministru de externe al Sovietelor. *Stalin* de altcum, în urma fricei, s'a îmbolnăvit. Zi și noapte trei medici îl îngrijesc, căci în starea lui *Stalin* s'a declarat o gravă leziune de cord, care ușor poate fi fatală. E caracteristic, că în tim de 2 săptămâni *Stalin* de 7 ori a schimbat comandantul pazei din *Kremlin*.

În ziua de 13 Iunie cu mari solemnități în prezenta Majestății Sale Regelui și a guvernului întreg s'a inaugurat noul palat universitar din Cluj. Cu aceasta ocazie M. S. Regele a fost declarat „doctor honoris cauza” al universității. S'au rostit multe și frumoase vorbiri, dintre cari publicăm în alt foc în întregime vorbirea Exc. Sale

Dr. Alexandru Nicolescu mitropolitul nostru. Să dea Domnul, ca noua clădire să fie bun augur pentru tineretul studios, în care ne este toată speranța.

A murit **Rockefeller**, cel mai bogat om al lumii. El a fost baptist. În subconstientul său au lucrat principiile enciclicei: *Quadragesimo Anno* (despre raporturile dintre staturile sociale) Oamenii îi socotesc averea de miliarde, ba sunt și de aceia, cari îi socotesc veniturile ce le-a avut pe lună, săptămână, zi ba și pe un ceas. Sumele sunt atât de mari, încât noi, oameni săraci nici nu ne prea putem închipui în Lei, veniturile acestui om bătrân de 97 de ani. Ce ne interesează, sunt sumele enorme dăruite pentru binele comun. Cifrele grăiesc despre convingerea lui **Rockefeller**, că anume bogățiile învoalvă datorii sociale. **Rockefeller** și-a câștigat miliardele din banii consumatorilor și s'a străduit, ca față de lumea întreagă să-și achite impozitul social al bogăției.

Calendar săptămânal.

20—26 Iunie 1937.

20. Dumineca ss. Rusalii

ap. Fapt. 2, 1. Evg. Ioan 7, 37

21. Luni, a doua zi de Rusalii

ap. Efez. 5, 9. Evg. Mat. 18, 10

22. Marți M. Euzebie † 380

23. Mercuri M. Agripina † 259

24. Joi Nașt. sf. Ioan A.

ap. Rom. 13, 11. Evg. Luca 1, 24

25. Vineri M. Febronia † 304

26. Sâmbătă C. David † 540

Dumineca Rusalilor.

Trop. v. 8. Bine ești cuvântat Cristoase Dumnezeu nostru, cela ce pe pescarii preînțelepți vânători i-ai arătat, trimițându-le lor Spiritul Sfânt, și printrânsii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, mărire ție.

Condac v. 4. Când s'a pogorît limbile amestecând despărțit-a neamurile cel prea înalt, iară când a împărțit limbi de foc, într'o unire pe toți i-a chemat și cu un vers mărim pe preasfântul Spirit.

